

Elveda Güne

– İslamokan17 · 24 Şubat 2026

ELVEDA GÜNE

Bahar dökülür saçlarından,
geceye meydan okur gözlerin.
Beşiğinde büyür masum uykular,
ipekler sarar suskun gerdanını.

Dolmuş yıpranmış defterler,
kaderi kazır mürekkebin soğuk ucu.
Suskun ay çiçekleri,
guruba çevirir solgun yüzlerini.

Veda taşır akşamın kırık soluğu,
dağlar çözülür sözlerinde.
Kan gibi akar ırmaklar içimden,
keskin sular deler ciğerimi.

Örtün beni toprak kokan ağaçlara,
gölgesinde unutsun beni rüzgâr.

Yürür kara beygirler uzaklara,
sırtımda ömrümden kalma küfeler.

Elveda güne.
Elveda bulutlara,
ve bana küsen güneşe.